Benke László

Az újabb népvándorlásra

Jönnek vadcsapásokon, szárazon és vízen
űzi-hajtja kibombázott nyáját
a vérengző imperializmus.
Jönnek a hajszolt vadak
úttalan utakon, keresik túlélésüket,
keresik menedéküket, új hazájukat,
s találják újabb és újabb sátrukat.
Boldogabbnak látszó népek
várakozó irtózattal néznek
az ijesztő áradásra,
fojtogató és fuldokló emberiségre,
emberek vérével kereskedőkre,
haszonleső multik versenyében
nézünk a megkeveredett Európa-gyilkosokra,
űzöttekből majd űző barbárokra,
keresztet sem vető,
temetetlen vesző hazákra.
Ez volna hát szép fajunk végromlása?
Hol kezdődött Nyugat alkonya?
Afrika felosztásában? Vérszomjas
gyarmatbirodalmakban? Lipót király
Szabad Államában? A Belga-kongói
gumifák alatt gyerekek kezének levagdalásában?

A civilizátorok brüsszeli diadalívére
fröccsent Lumumba vérében?
S kiket szolgálnak a halálra szánt
őrültek, a vallási áldozatok-gyilkosok?
Hol kezdődött a kapitalizmus haláltusája?
A család, a haza, a hit bomlásában.
Elűzöttek, becsapottak
életén vett jó haszonról alkudoznak
s gyilkolnak is jól öltözött gonoszok,
birodalmakat építenek, de sehol senki
nem védi az ártatlanokat.

Engem is megzsarolhatnak,
engem is kifüstölhetnek házamból,
s mehetek kereszttel és karddal a vak világnak,
gyanús vagyok, menedéket sehol sem adnak.
A nyolcvanmilliós törökök
lágerekbe gyűjtik a menekülteket, ránk zúdíthatják
a világ muszlimjait,
pénzzel, fegyverekkel, EU-tagsággal
Európán elsokasodnak és elhatalmasodnak.
– Ha már magunkban sem bízhatunk,
kiben bízhatnánk, Jézus Krisztusom?
Jézus Krisztusom!

2016. Nagypéntek